

לשם את ההפרש? הרי לדבריהם היו כבר שבועות רבים קודם לכן בתנאי עבדות: או מהיכן לקחו לשלם?

קצת פיקאנטיות

מכיון שהחשבונות הכספיים, "צולעים", מתבלים "המתמרים" את השמצתם בספורי מעשיות "פיקנטים": כרמון התנהג אתנו באכזריות בחזרות ובהצגות והיה מטיח כלפינו ביטויים גסים" אבל לעומת ההכללה הזאת מספרים האנשים רק על מקרה אחד, בצרפת: "שעות מספר לפני ההופעה קימנו חזרה באולם בו עמדנו להופיע, לפני מספר רב של נוכחים. בעת החזרה התהלקה אחת הבנות ונפלה. באופן בלתי צפוי הומטרו עליה מצד המנהלים ביטויים גסים ומעליבים כגון: "פרוצה, אל תלכי לטייל בלילות עם בחורים, או אל תתחלקי בחזרות! הופעתנו מאד מהתקרית, שהעליבה אותנו בפני הקהל שנוכח בחזרה. החלטנו לעבור על זה בשתיקה. הסיפור, מובן, מלא סתירות. חברי הלהקה מודים כי ההתקפה באה, באופן בלתי צפוי" וכי "הופעתנו מאד מהתקרית". או אם כרמון תמיד כל כך גס כיצד הופתעו החברים מיחוי? וכיצד אפשר להעלב מהתקפה "בפני קהל", כאשר הדברים נאמרים בעברית שאותה אין הקהל מבין? ואם כל כך נורא היה הדבר, למה "החלטנו לעבור על כך בשתיקה"? ואם כזו דרכו של כרמון, הרי בלהקה היו אנשים שעבדו עם כרמון מזה שמונה שנים, למה עבדו במשטר כזה כל השנים והסכימו לצאת עמו לחוץ-לארץ בפעם השנייה?

למעשה ברור שמנהל להקה, העושה חזרה כמה שעות לפני ההופעה, הוא עצבני במקצת. הגדולים שבראשי להקות אמנותיות מטיחים במתח שעות כאלה דברי התקפה על האמנים הדגולים ביותר וכאשר מדובר בקרנית שהיתה נעלמת באורה קבע בליוויים של לילות שלמים ומופיעה בלתי מוכשרת לחזרות והצגות, הרי רגשותיו של האיש האחראי להופעתה מובנת מאליה. אם נוציא מהמשפט את המלה "פרוצה", שלא נאמרה, הרי לפנינו ערה מתונה! מי שאינו בטוח ש"המתמרים" נכזבו בחוש דמיון מפותח מאד, יקראנא תלונתם הבאה:

"הרגשנו שאנו מתמוטטים מרוב עבר... הופעתנו בכל ערב באופן רצוף מתשע בערב עד ששלוש לפנות בוקר."

האמנם? מתשע בערב עד ששלוש לפנות בוקר? הרי זה שש שעות! איש בכוח אדם לרקוד במשך שש שעות באופן רצוף? לא רק ערב אלא אפילו ערב אחד? האם יש בכלל להקה בעולם שיש לה תכנית לריקוד של שש שעות רצופות? האם אתם מתארים לכם מועדון לילה שחפץ כי הלהקה תופיע בו במשך שש שעות רצופות?

האמת? — ההופעה המקסימלית של הלהקה היתה במשך 60 דקות! אלא שההופעות היו מחולקות לשני חלקי הערב במועדון לילה שלתותיו היו נפתחות ברפ בערב ונסגרות ברצ בבוקר. אפילו במשך שבועיים מסוימים שבהם הופעתו גם במועדון לילה וגם מעל במה תיאטרון בכל ערב, לא עלה סך הכל של זמן ההופעות ליותר משעה וחצי. אכן "הבדל קטן" בין מציאות והשמצה. וכך אנו מגיעים לפרשת "המרד בבוגוטה".

דיון בחשבון רשמי

ל כאורה הגיעה הלהקה הישראלית לבוגוטה בשיא הצלחתה. אין לנו אלא לבטח את הרושם ששילח קונסול ישראל בקולומביה ד"ר אבדור רונסל, ממרד-החזון בארץ:

להקת כרמון הופיעה בבוגוטה על ארץ ההתפרצויות האנטישמיות שלא פסחו גם עלינו. ציורו צלבי קרס וכתובות "יהודים החוצה". העתונות הקולומביאית כתבה הובה על כל העניינים האלה ונר" אה היה כי הצירות המצרית מאחזיה. להקת כרמון הופיעה באולם "קולוני" המקביל בחשיבותו להיכל התרבותי ב"תל-אביב. הכיסוי בעתונות להופעת הלהקה הישראלית היה עצום. מטיבת ה"עתונאים עם האמנים היתה אחת המוצ" לחות ביותר. נכחו נציגי כל העתונות, מהימין ועד השמאל, המרצית ועד ה"קלה. הם קיבלו הסבר על הלהקה, על הפולקלור הישראלי, על חיי הנוער בארץ, שרות האשה בצבא, וכולי. לאחר מכן הופיעו כתבות גלויות וציולמים בעמודים הראשונים. לא היה עתון שלא זיכה את הלהקה בתשומת-הלב הראויה ויותר מזה. רבים מהעתונים הדגישו את הערך הפוליטי של הופעת הלהקה פולקלור ישראלי וכתו זהו התשובה על הגל העכור של האנטישמיות... ארגון ההופעות עמד בחסות המכוון ליחסי תרבות קולומביה-ישראל ומיניסטרויו החיוני של מדינת קולומביה. אשר להופעה בתאטרון, ון "קולוני" האולם היה מלא עד אפס מקום. בין האורחים היו שרי החינוך, העבודה והבריאות, וערכי העתונות, יו"ר שבראש הסנס, שגרייס וצירוס. ההצגה לוח עברה על המשוער. התלהבות הקהל לא ידעה גבול. מזהה דומה חזר בערב השני. הופעת הלהקה הפכה לשיחת היום בציבוריות הקולומביאית. חשיבות רבה היתה גם להופעת הלהקה בטלוויזיה הלאומית. בזכות הופעת הלהקה, הועמד עינו ישראל במרכז התענינות הקהל.

אולם, כיוון שהכסף יעורר עיני פקחים, הוא גם מעורר עיני רקונים. כיוון שנפל לידיהם מכתב ובו תנאי חוזה שהוצע מקאראקאס, בירת ונצואלה, ובו התנאים המצויינים והסובים ביותר שבכל המסע, החליטו שהנהלת הלהקה תכנע לכל תביעה שלהם בגלל הסיכוי לזכות בהופעה זו בקאראקאס. התואנה נמצאה עד מהרה, עקב התנאים המיוחדים של חיי הקהילה היהודית של בוגוטה. קהילה זו מורכבת משלוש קהילות נפרדות ומסוכסכות (גרמנית, אשכנזית וספרדית), אשר חלק מעסקניהן מסוכסך עם קונסול הכבוד של ישראל במקום. הנהלת הלהקה העמידה את עצמה בדרך הטבע, תחת מרות הקונסול הישראלי שהיתה לו יד בארגון הצלחתה. דבר זה הרגיו את יריביו במקום והללו כרתו ברית בלתי קדושה עם חברי הלהקה, מאחורי גבה של ההנהלה. עד מהרה נפוצה השמועה שחברי הלהקה מישראל רעבים ללחם והכרחי לערוך הופעת צדקה למענם. במסגרת הקהילה היהודית, שבה יתרמו הנוכחים למען האמנים. כמעט פקד מנהל הלהקה על חבריה לבלש הופיע במסגרת שנור כזו, לא נשמעו לו האנשים ובכך פורקה הלהקה.

מה טוענים ה"מתמרים"?

בנוסח אחד שלהם נאמר ש"חסרות היא בבוגוטה, בירת קולומביה, שכלי איחוט שמבוקר לזקנה זוה, עווכים תור שבי העיר חגיגה חוזרת, שכל הכוונותיה ותוסרות אישיות לנצל חברי הלהקה".

תמהים אנו שנמצאי צה"ת ישראל שהדפסו שייחתי כאילו ולא הרהרו שלפניהם מסורת מורה עד מאד, שלפיה גוף אנונימי כמו מליון וחצי "תושבי העיר" בבוגוטה עור" כיום כל הזמן חגיגות של מגובות לחברי להקות זרות שמור פיעות אצלם. והאמנם תושבי העיר הקהולית הם שערכו חגיגה כזאת ללהקה הישראלית?

בנוסח אחר של "המתמרים" לא נזכרת כלל מסורת עירונית שכזאת אלא "מנהג" של הקהילה היהודית. אך מתי נולד מנהג כזה בקהילה היהודית? האם הקהילה משמשת באורה קבע אימפרסריו ללהקות? וכמה להקות ישראליות הגיעו בכלל לבוגוטה שיכלו להוליד מנהג כזה?

מכל מקום קובלים חברי הלהקה על מנהליה שהתנגדו להופעתם משום שחבעו את ההכנסה לעצמם. אפילו היה זה כך אין זה חטא. מהבחינה המשפטית ומבחינת הנהגה כאחד, אין אמן או קבוצת אמנים הנמצאת בסיוור, רשאים להופיע בשום מקום שהוא, תמורת כסף או אפילו חינם, בלי רשות ההנהלה או האמרגן. זהו אל"י-יבית בכל העולם ואחרת לא יהיה לדבר סוף ושום להקה לא תוכל להתקיים במשטר של איש הישר בעיניו יעשה. אך במקרה שלפנינו האמת היא שאיש לא פנה כלל למנהלי הלהקה לבקש רשות להופעה הקהילתית, המנהלים לא ידעו כלל מהענין שה"ארגן "במחזרת" ובשלב הסופי לא נמצאו כלל המנהלים בבוגוטה, כיוון שיצאו לעיר אחרת לארגון הופעה ובשובם ברנע האחרון שמעו שחברי הלהקה כבר באולם ההרפתקה, שעליה לא ידעו דבר. מובן שלא יכלו להרשות "משמעת" מעין זו ותבעו את ביטול ההופעה. משלא נשמעו חברי הלהקה להוראה, ביטלו בכך את החוזה ואת עצם קיום הלהקה.

אנו מצטערים ש"המתמרים" לא היססו להטיח דברים גם נגד הקונסול הישראלי במקום, בספרם שכאילו נתן להם יד חופשית להופעת הצדקה בשבילם בקהילה. האמת היא שהקונסול התנגד להופעה ועובדה היא שסירב לבוא ולהיות נוכח בה. כמו כן נמצא בידי כרמון החוץ דין וחשבון מאל הקונסול, בו הוא מספר כיצד ניסה לחתך בעניינים. אולם הלהקה לא חפצה בתיוכרו והתעלמה ממנו.

אולי הפיקנטי שבכל הפרשה הוא שלמרות כל הדברים "הנוראים" שעוללו כרמון ושיבא לחברי הלהקה, הם עצמם מודים שלמרת הופעה בקהילה והריב הגדול בענין זה — ניסיונו לבוא במשא ומתן עם שיבא על המשך העבודה, אולם ההנהלה ניתקה יתקפה ממנו את כל היחסים". אבל אם מנת חלקם של האנשים היתה כל הזמן רק תנאי רעב ועלבונות, כפי שהם טוענים, למה זה רצו כל כך להמשיך בעבודה וקבלו על כך שהנהגה ה"איומה" ניתקה עמם את היחסים? סופו של דבר שחברי הלהקה, כפי שהם עצמם מודים, הכניסו לענין את המשטרה המקומית, עם בקיורי לילה, האשמות, בירורים ושאר בושות, שבסופן לא זכו חברי הלהקה בשום דבר: לא המשטרה ולא שום גורם אחר יכול היה להצדיק את שבירת החוזה והפרת המשמעת האלמני טרית על-ידי חברי הלהקה והללו נאלצו לחתום על פרו-סוקול שאין להם תביעות לגבי הלהקה והם חופשים לעצמם.

מה עשו? הם עצמם מודים שראשית חכמה שנוררו מהי קהילה המקומית דמי נסיעה לארצות-הברית. והרי מאותו נשף צדקה שעשו למענם בקהילה היו לכל אחד מהם כ"200 דולר. למה הוסיפו לשנוורר?

ולאחר שכבר הגיעו לארצות-הברית יכלו ליטול כרטיסייהם המחכים להם במשרדי אל-על בניו-יורק ולחזור לישראל, אך במקום זה החליטו להשאר בארצות-הברית. לא נתפלא אם בכלל יש קשר בין העובדה ש"סבלו" זמן מה רב מהחוזה אותנו אך החליטו לשבור אותו דוקא שבועיים לפני התאריך המיועד לשובם לישראל!

אנו משייכים לפעולה

שר כרמון ז"ל:

חזרנו לישראל וארגנו להקה חדשה. בשיתוף עם האמרגן גיורא גודיק ובידיעתי והסכמתו של משרד החוץ, אנו עומדים לצאת להופעות בשורה ארוכה של ארצות, מהן כאלה שמעולם לא ראו הופעה אמנותית ישראלית. תכניתנו כוללת חמשה חודשים של הופעות בפאריס, שטוקהולם, אוסלו, בריסל, מדריד, ברצלונה, ליסבון, רומא ונציה.

הווי

הא לחמא עניא

בתל-אביב, עורר מקבצי-נדבות את לעגם של ה"עובדים ושבים", כאשר פרץ בבני כי כיס גנב מכיסו 500 לירות, אשר הקבצן היה בדרך להפקידן בחשבונו בבנק.

★ ★ ★

המצאה מופצצת

עמק הירדן, נערך מחקר ליעול מסיק היותים בעזרת מיטען קטן של חומר-נפץ. המופעל בין ענפי העץ, ואשר בהוף התפוצצותו מנתק את היותים מהענפים מבלי שייגרם להם כל נזק, אך הושיטה הוכיחה כבלתי-יעילה, כאשר הסתבר כי ההתפוצצות מעיפה את היותים רחוק מדי.

★ ★ ★

חג שמחה

ירושלים, חיפשה העירייה דרך להמתיק מעט את ימי התג לתושבי העיר, החליטה לדחות את גביית היטל העיניגים החדש על כרטיסי-קולנוע עד לאחר חג הפסח.

★ ★ ★

מת לעבוד

בתל-אביב, כאשר הטיל שופט השלום מאסר של שבעה ימים על החון הספרדי של בית-הקברות בקריית-שאלו, על כי תקף את החון האשכנזי של אותו מוסד, בראותו אותו עורך אוכזה לגפטר ספרדי, הסביר להגנתו: "אני אדם חולה, ואותו יום לא היתה לי כל אוכזה".

★ ★ ★

משחקים אפורים

ירושלים, עצרה המשטרה את נסים קריספין, ב"אשמת תקיפת עובדת לשכת העזרה הסוציאלית ב"יריות מאקדחו, גילתה כי האקדח לא היה אלא צעצוע.

★ ★ ★

רקבת

לגהרון, איטליה, עוכבו עשר רכבות, כתוצאה מתקלה בתא-החשמל של רכבת אקספרס, שנגרמה על-ידי חולדות, שכירסמו את חוטי החשמל.

★ ★ ★

דור ההמשך

אירת השחר, הבחין האחראי למחסן-הכלים כי נגנבו כלים ממשכנו, פנה למשטרה, שערכה חקירה מקיפה, עצרה לבסוף שניים מילדי הקיבוץ שהודו ב"אשמה. למבוכת המשך כולה, כולל האחראי למחסן.

★ ★ ★

הנראה והאינו רואה

באר-שבע, יום אחרי שבדואית עברה דרך דלת מוגנת בבית-החולים החדש וריסקה את הזכוכית לרסיסים, חזר בדואי על מיוצע דומה, ריסק את זכוכית הדלת הראשית של בית-החולים, ומשנודר לשלם את הנזק בסך 100 ל"י, טען: "גיליתם את הזכוכית כל כך טוב, שלא ראיתי אותה. האם אני צריך לנחש שיש שם זכוכית?"

★ ★ ★

ביעור חמץ

בתל-אביב, הסביר משרד הרוואר כיצד זה הגיעה גלויה למענה בעיר, שבעה חודשים אחרי שנשלחה מכפר אביגור, במרחק 45 קילומטרים: "יתכן שנתגלגלה לאיזה סדק של שולחן, ואחרי שערכו נקיון — נמצאה".

★ ★ ★

טרמפ

רמלה, פנה יצחק אלבו למשטרה שתמצא את בנו בן השבע שנעלם, קיבל את ילדו בסוף היום, לאחר שנתגלה כי הצטרף לצועדים שעברו דרך רמלה, הגיע איתם עד לרחובות.

★ ★ ★

גן נעוד אחותי כזה

לונרן, הסתבר לאנתוני ארמסטרונג-גינס כי לא כל השערים נפתחו לפניו עם אירוסי לנסיכה מר-גרס, כאשר ביקש להיכנס במכוניתו דרך שער ארמון באקנינגהם, בעקבות שירת המלכה אליזבת ואורחה הנשיא הדגול, נאלץ להשתמש בכניסה צדדית, כדי לפ" גוש את ארוסתו בארמון.

★ ★ ★

מעצר על תנאי

ירושלים, התחרטה ג'וליאט אליעזר על מתן עזר"תה במשפט נגד צעיר שהואשם ברצח, ראתה כיצד יוצא הצעיר לחופשי, נשלחה בעצמה למעצר, באשמת מתן עזרת-שטר.